

Въ конеци, ѿ нѣмѣнітисѧ хотѧщиъ, въ столпописаніе дѣдъ, въ наѹченїе:
Биегда сожжѣ срѣдорѣчїе суринское, и сгорю говѣликъю, и возвратисѧ іѡаивъ
и порази єдѡма въ дѣбрѣ голеї, дванадесѧть тысащи, п.д.

Бѣже, ѡрнѣдълъ ныи єсѧ и низложилъ єсѧ наꙗзъ, разгнѣваласѧ єсѧ, и
оѹшѣдрилъ єсѧ наꙗзъ. Ст҃рѣлъ єсѧ зѣмлю, и смилилъ єсѧ и: извѣли
сокрѣшениe єлъ, іакѡ подвѣжесѧ. Показалъ єсѧ людемъ твоимъ
жестакамъ: напойлъ єсѧ наꙗзъ вѣномъ оѹмленїемъ. Дѣлъ єсѧ боѣщымъ-
сѧ твѣ зналенїе, єже оѹбѣжати ѿ лица лѣка. Іакѡ да извѣватисѧ
возлюбленнїи твой, спаси десницу твою, и оѹслыши мѧ. Г҃гъ воз-
глашомъ во ст҃ѣмъ своемъ: возрадѹисѧ, и раздѣлю ѿкімъ, и юдоль
жилищъ размѣрю. Мой єитъ глаадъ, и мой єитъ манасиинъ, єфреимъ
ірѣпостъ главы моєлъ, іада царь мой. Міаивъ конобезъ оѹпованїемъ
моегѡ: на ідѣмѣю просигрѣ сапогъ мой: мнѣ иноплеменници покори-
шиасѧ. Кто введенѣтъ мѧ во градъ ѿгражденїѧ; иль кто наставитъ
мѧ до ідѣмѣи; Не ты ли бѣже, ѡрнѣдъвый наꙗзъ; и не изыдиши, бѣже,
въ силахъ нашихъ; Даждь намъ помощь ѿ скорби, и суетно спасенїе
человѣческо. ѿзвѣ сотворимъ сілъ: и той оѹничижитъ ст҃ѣжалю-
щыял намъ.